

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات

ايا تا له خپل ځانه پوښتلي دي چې چا پيدا كړى يې؟
او ولې يې پيدا كړى يې؟
او دا چې پس له مرگه څه راځي؟

هَلْ سَأَلْتَ نَفْسَكَ؟ مَنْ خَلَقَكَ؟ وَلِمَاذَا؟ وَمَاذَا بَعْدَ الْمَوْتِ؟

پښتو

بشتو

په (بېلابېلو) ژبو د اسلامي محتوا د خدماتو د ټولنې علمي کمېټه

ج) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات
هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟ وماذا بعد الموت؟ - بشتو.
/ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. - الرياض ،
١٤٤٧ هـ

١٥ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/١٨١٠٥
ردمك: ٣١٥-٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

Partners in Implementation

Content
Association

Rowad
Translation

Byenah

IslamHouse

This publication may be printed and disseminated by
any means provided that the source is mentioned and
no change is made to the text.

Tel : +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245-2836

www.islamiccontent.org

هَلْ سَأَلْتَ نَفْسَكَ؟ مَنْ خَلَقَكَ؟ وَلِمَاذَا؟

وَمَاذَا بَعْدَ الْمَوْتِ؟

ايا تا له خپل ځانه پوښتلي دي چې چا پيدا كړى يې؟ او
ولي يې پيدا كړى يې؟ او دا چې پس له مرغه څه راځي؟

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجْمُعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

په (بېلابېلو) ژبو د اسلامي محتوا د خدماتو د ټولنې علمي کمیټه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ايا تا له خپل ځانه پوښتلي دي چې چا پيدا كړى يې؟ او
ولې يې پيدا كړى يې؟
او دا چې پس له مرگه څه راځي؟

اې انسانه، ته چا پيدا كړى يې؟ كه ته خپل بدن په
مايكروسكوب وگورې، نو ته به د دقت او معجزو يوه نړۍ
وويني، ستا په بدن كې هره حجره په خپل ځان كې جينيټيكي
معلومات لري، چې كوډونه يې پېچلي دي، آيا تاسو كله هم له
ځانه پوښتلي چې دا كوډونه چا ليكلي دي؟ او چا هر يو په خپل
مناسب ځاى كې ځاى پر ځاى كړي دي؟

هره لوړه ودانۍ، او هر كوچنى كور، د خپل جوړونكي
كيسه بيانوي؛ نو ايا دا معقوله ده چې دا پراخ او په ښكلي،
دقيق او منظم ډول جوړ شوي كائنات، بې له جوړوونكي څخه
را منځته شوي وي؟!

اې انسانه! لكه څنگه چې ستا ذهن به دا ونه مني كه وويل
شي چې يو ښكلى جوړ شوى ځيرك ټيليفون ناڅاپه له ډيزاينر
او جوړوونكي پرته راڅرگند شوى دى، يا دا چې د وسايلو
يوه پېچلې شبكه د پروگرامر او لارښود پرته په يو عالي
همغږۍ او دقت سره كار وكړي، همدا رنگه عقل به دا هم ونه
مني چې وويل شي: دا لوى كائنات، چې ښكلا، دقيق نظام او
پېچلي قوانين لري، پرته له جوړوونكي څخه رامنځته شوي
وي؟!

په دې كائناتو كې هره ذره، له كوچنۍ اتوم څخه تر لويې

کهکشانش پوري، د خپل خالق د عظمت څرگندونکې ده! دا عقلاً ناممکن ده چې دا بڼکلی او دقیق نظام له بې ترتیبۍ څخه رامنځته شوی وي، عقل هېڅکله دا نه مني چې دا کاینات له هیڅ څخه رامنځته شوي وي او یا دا چې دا پیچلی او حیرانوونکی نظام د یو رانده چانس محصول وي!

لکه څنګه چې صحیح عقل او سالم فطرت انسان د کایناتو د خالق په شتون ایمان لرلو ته هڅوي، همدا راز موږ هم هڅوي چې د دې خالق په صفتونو او پر موږ یې د حقونو په اړه فکر وکړو.

د دې خالق د صفتونو په اړه غور کول زموږ لپاره د ژورې پوهې دروازې پرانیزي، چې ښيي هغه د مطلق کمال خاوند او له هر عیب څخه پاک وي.

دا پدې معنا ده چې خالق تعالی د ټولو بڼکلو او عظیمو صفتونو څښتن دی، هغه تعالی په هر شي قادر، په هر شي پوه او ټول هغه څه یې چې پیدا کړي او یا مقدر کړي؛ حکیم دی، دا کمال یواځې یو احتمال نه، بلکې د عقل اړتیا ده، ځکه چې که د هغه په صفاتو کې کومه نیمګړتیا وي، نو په پیدایښت او نظام کې به نیمګړتیا راڅرګنده شي، او دا هغه څه دي چې موږ یې په کائناتو کې د محکم او پرته له عیب څخه د نظام په توګه وینو.

همدارنګه، له نیمګړتیاوو څخه پاک والی دا لازمي چې خالق د خپلو مخلوقاتو څخه بې نیازه وي، او هیڅا ته اړتیا نلري، بلکې ټول مخلوقات د خپل وجود او بقا لپاره هغه ته محتاج دي، هغه (جل جلاله) د شریک او اولاد څخه پاک دی،

ځکه چې دا دواړه د نقص او عجز څرگندوونکي دي، او الله (عز وجل) د دې ټولو څخه پاک دی.

نو کله چې الله تعالی لوی خالق دی، د کمال او عظمت په صفاتو کې ځانګړی دی، هغه ذات چې مونږ او ټول کاینات یې له نشت څخه پیدا کړي یو او هر څه چې پدې کایناتو کې دي د هغه ملکیت دی، او هغه ذات چې موږ ته روزي راکوي او خپل رحمت راباندې کوي، او هغه د هر شي تدبیر او اداره کوونکی دی؛ نو آیا موږ ته لازم نه دي چې منندويي یې وکړو او په دې فکر کې شو چې د هغه خوبښي څنګه تر لاسه کړو، او هغه واجب حق چې پر موږ یې لري، څنګه ادا کړو؟ او د هغه هدف د تر لاسه کولو لپاره زیار وباسو چې موږ یې د هغه لپاره پیدا کړي یو؟!

آیا دا منطقي ده چې الله تعالی موږ پیدا کړي او بیا موږ ته ونه ښيي چې زموږ څخه څه غواړي؟ موږ ولي دلته یو؟ زموږ د ژوند مقصد او هدف څه دی؟ تر مرګ وروسته به موږ ته څه پېښېږي؟

زما سره فکر وکړه که یو انسان یوه ډیره ښکلې ماڼۍ جوړه کړي، او د ټېکنالوژۍ پر نویو وسایلو یې سمباله کړي، او کله یې چې د جوړولو کار پای ته ورسېږي او ناڅاپه یې له کوم سبب پرته په بشپړ ډول ویجاړه کړي، آیا دا انسان په حکمت توصیفولی شو؟ آیا ښکاره نه ده چې داسې عمل بې معنی او د عاقل سره نه ښايي؟

نو که دا عمل د یوه انسان په وړاندې ناسم ښکاري، نو څنګه دا تصور کېدی شي چې حکیم او خبیر الله دا ښکلی او بې نظیره

نړۍ په داسې ښکلا او تکامل سره رامنځته کړې وي، بیا یې پرته له هدف او حکمت څخه ښکته کړي؟!

الله تعالی انسانان د یوې لویې موخې لپاره پیدا کړي دي، او هغه دا چې یوازې د هغه ذات عبادت وکړي، کوم چې هیڅ شریک نلري، او د دې لپاره چې هغوی و ازمويې، او هغوی لپاره یې معین وخت ټاکلی دی چې د قیامت په ورځ به یې بېرته را ژوندي کوي ترڅو هغوی سره د ترسره شویو عملونو حساب وکړي؛ نو څوک چې په الله تعالی ایمان راوړي او د هغه بلنه قبوله کړي، هغه ته به د جنت نعمتونه ورکړل شي چې په هغې کې به تلپاتې وي، او څوک چې له حق څخه مخ واړوي هغه به د دوزخیانو څخه وي.

نو عبادت موږ باندې یو حق او مکلفیت دی، ځکه چې د هغه موخې لپاره موږ پیدا شوي یو؛ او دا زموږ د شکر او د الله تعالی په ربوبیت او الوهیت باندې د اعتراف ثبوت دی.

نو په دې فکر وکړه چې الله تعالی هغه ذات دی چې ته یې پیدا کړی یې، او د اورېدو، او لیدلو په څېر دومره نعمتونه یې درکړي دي، چې نه شمېرل کېږي، او هغه داسې ذات دی چې ستا په رگونو کې وینه جاري کوي، او تا ته اوبه او هوا درکوي، او ته په هر وخت کې د هغه ذات محتاج یې، که د هغه رحمت او پاملرنه نه وای، نو ته به هلاک او خپل ځواک به دې له لاسه ورکړای وای، بلکې، هغه مهربان ذات کله چې ته د خپل مور په نس کې جنین او بې وسه وې ستا د رزق کفالت یې کړی دی.

ایا دا عظیم او لوی خالق د دې حق وړ نه دی چې په داسې

ډول عبادت يې وشي چې هغه يې غواړي، نه هغه ډول عبادت چې ته يې غواړي؟! فکر وکړه، که ته غواړي خپلې مور ته ډالۍ ورکړي، ايا ته به هغه څه انتخاب کړي چې ستا خوښېږي، يا دا چې ته به هڅه وکړي چې هغه څه باندې ځان پوه کړي چې د هغې د خوښۍ لپاره مناسب وي؟ په همدې ډول، د الله جَلَّ وَ عَلَا عبادت هم بايد د هغه په حکم او په هغه ډول ترسره شي چې هغه امر کړی دی، نه د خپلو خواهشاتو او ميراثي دودونو په بنسټ.

عبادت بايد په خالص ډول الله تعالى لپاره ترسره شي، هغه ذات چې هېڅ شريک نه لري؛ نو انسان لپاره جواز نه لري چې عبادت د خپل خالق پرته د بل چا عبادت وکړي، تر ټولو لويه گناه چې ابدي دوزخ پرې لازميږي، د الله سره شريک جوړول دي، په دې معنا چې يو کس د الله پر ځای د هغه د مخلوقاتو عبادت وکړي، لکه د بتانو، لمر، سپوږمۍ، يا د بشر، حيوان، يا د يو صالح سړي عبادت وکړي، دا ټول د شرک او کفر بيلگې دي، او څوک چې په دې حالت مړ شي، د هغه جزا به په جهنم کې د تل لپاره ابدي عذاب وي.

الله جل جلاله گڼ شمېر انبياء او رسولان راېږلي دي، ترڅو موږ ته په دې نړۍ کې زموږ د شتون او د ژوند د هدف په اړه خبر راکړي، او ټولو رسولانو يو پيغام درلود، او هغه د اسلام پيغام، او دا چې يوازې بايد د خالق عبادت وشي او د هغه سره شريک و نه نيول شي، خو ځينو خلکو د مخکينيو رسولانو په لارښوونو کې تحريف او بدلون راوست، نو الله تعالى د رسولانو وروستۍ پيغمبر محمد (صلی الله عليه وسلم)

راولپړه او پر هغه باندې يې د بشریت لپاره وروستی کتاب، قرآن کریم، نازل کړ. ګڼ شمېر عقلي او علمي شواهد شته چې دا ثابتوي چې قرآن کریم د الله تعالی کلام دی، او دا یوازینی کتاب دی چې تحریف او بدل شوی نه دی، الله جل جلاله په قرآن کریم کې موږ ته خبر راکړی چې هغه به له انسان څخه د اسلام له دین پرته بل څه ونه مني، او دا چې ټولو پیغمبرانو یو پیغام درلود: او هغه د خالق توحید او یوازي د هغه عبادت ته بلنه ورکول دي چې هېڅ شریک نه لري، او همدارنګه، الله تعالی په قرآن کریم کې موږ ته خبر راکړی چې د مومنانو لپاره جنت او د تل لپاره نعمتونه شتون لري، او د هغو کسانو لپاره چې د الله تعالی نه پرته د بل چا عبادت کوي، یا اسلام کې له داخلېدلو څخه انکار کوي، دوزخ او دردناک عذاب شتون لري.

هغه څه چې اسلام له نورو ادیانو څخه جلا او ځانګړی کوي، دا دی چې یواځې مسلمانان د عقلي دلیلونو او علمي حقایقو په مرسته، او د معتبرو علمي سرچینو پر بنسټ، دا ثابتولی شي چې کوم قرآن کریم چې نن ورځ د دوی په لاسونو کې دی، د الله تعالی له خوا نازل شوی کلام دی، او د هر ډول تغیر او تحریف څخه خوندي دی.

قرآن کریم هغه کتاب دی چې الله تعالی بر خپل پیغمبر محمد ﷺ نازل کړی دی، او څوارلس پېړۍ دمخه یې ټول بشریت ننگولی چې د دې په څیر یو کتاب یا حتی یو سورت راوړي، خو هغوی دا کار ونشو کولی، او دا ننگونه تر نن ورځې پورې دوام لري، پرته له دې چې هیڅوک د فصاحت، بیان،

اعجاز او تشریع به برخه کې د قرآن سره برابر یا نږدې هم څه راوړي، د قرآن اعجاز یوازې په هغه ځانګړې ژبه او بیان کې محدوده نه ده، چې د فصاحت او بلاغت تر ټولو لوړې کچې ته رسېدلې ده، بلکې دا هغه ډول عقلي او علمي شواهد هم لري چې په څرګند ډول ثابتوي دا د الله تعالی کلام دی، کله چې قرآن کریم داسې واضح دلایل لري چې دا کتاب د الله تعالی له جانبې دی، نو عاقلانه او منطقي عمل دا دی چې پرې ایمان راوړل شي او د هغه په لارښوونو باندې عمل وشي، د هغه کتابونو پرځای چې بشر تالیف او لاس وهنه یې په کې کړې ده.

سالم عقل موږ ته دا ښيي چې د هغه خالق کلام، چې ځمکه او آسمان یې په بې مثله توګه جوړ او نظام یې په بشپړ ډول سره سمبال کړی، د حقیقت پېژندلو تر ټولو روښانه او ریښتیني سرچینه ده، کله چې په قرآن کې موږ دا ژبنی اعجاز، علمي حقایق، بشپړ تشریحات او له تحریف څخه یې ساتنه وینو، سربېره پر دې چې د پېړیو په اوږدو کې یې ساتنه شوې ده، نو بیا له دې حقیقت څخه تېښته نشته چې ومنو چې دا کتاب د الله تعالی کلام دی.

نو په قرآن کې راغلي حقیقتونو باندې باور کول نه یوازې یو ایماني انتخاب ده، بلکې یو منطقي او عقلايي فیصله ده چې د حقیقت په لټه کې د علم او استدلال سره مطابقت لري.

الله تعالی په قرآن کریم کې دا روښانه کړې ده چې هغه موږ بې ګټې نه یو پیدا کړي، بلکې هغه موږ د خپل عبادت لپاره پیدا کړي یو.

الله تعالیٰ په قرآن کریم کې موږ ته څرگنده کړې ده چې دا دنيایي ژوند چې موږ په کې ژوند کوو، یوه لنډمهاله مرحله ده چې ډېر ژر به پای ته ورسېږي، خو حقيقي او تلپاتې ژوند به په آخرت کې وي، چېرته چې مومنان جنت ته او کافران دوزخ ته داخل شي.

هغه خالق ذات چې موږ یې له عدم څخه پیدا کړي یو، په یقین سره د دې توان لري چې له مرګ وروسته مو بیا ژوندي کړي،

او زموږ شاوخوا په کایناتو کې د الله تعالیٰ د لامحدود قدرت او ځواکمنتیا نښې گورو، چې مړه شیان بیا ژوندي کوي؛ لکه څنګه چې الله تعالیٰ له شني ونې څخه اور راوباسي، او له وچې ځمکې څخه فصلونه او میوې راوباسي، او د مور په رحم کې د نطفې څخه ماشوم پیدا کوي، نو همدارنګه هغه ذات د دې توان لري چې مړي د قیامت په ورځ د جزا لپاره له قبرونو څخه راپورته کړي، الله په هر شي باندې قادر دی، او دا به ظلم وي چې د ظالم او مظلوم ژوند پرته له حساب او جزا پای ته ورسېږي.

او ممکن چې یو انسان پوښتنه وکړي چې ولې یوازې اسلام (غوره شي)، پرته له نورو دینونو څخه؟!

هغه لوی توپیر چې انسان له نورو مخلوقاتو څخه بېلوي، عقل دی، او د عقل دنده دا ده چې فکر وکړي او د حقایقو په لټه کې اوسي.

اسلام داسې یو دین دی چې صحیح عقل او سالم فطرت سره سمون لري، او د انسان د ژوند د اساسي پوښتنو منطقي

خوابونه وړاندې کوي: ولي موږ دلته يو؟ زموږ د ژوند مقصد څه دی؟ تر مرگ وروسته څه شی دی؟

اسلام پر دې بنسټ ولاړ دی چې خالق يوازي د عبادت وړ دی او دا په "لا اله الا الله" کې څرگندېږي. دا لومړنۍ شهادت ده، چې په اسلام کې د ايمان اصل دی، او معنی يې دا ده چې نشته په حقه سره لایق د عبادت مگر يوازي الله تعالى دی.

او دغه گواهي لاندې څيزونو ته شاملېږي:

توحيد: په هغه الله ايمان لرل چې يوازي هغه ذات د عبادت وړ دی، شریک، زوی او سیال هم نه لري.

د شرک څخه بېزاري: يعنې ټول هغه بتان او معبودان چې د انسانانو لخوا جوړ شوي دي، په کلکه ردول.

اسلام دا لازم گڼي، چې مسلمانان بايد په ټولو پيغمبرانو ايمان راوړي، او دا چې په عیسی (عليه السلام)، د الله بنده او رسول په توگه ايمان ولري لکه څرنګه چې قرآن کریم خبر ورکړی دی، نه دا چې د الله تعالى زوی دی؛ ځکه چې الله تعالى لوی دی او د هغه لپاره نه بنيایي چې ميرمنې يا زوی ولري، الله تعالى د مېرمن، زوی او هر څه څخه بې نياز دی، او الله تعالى موږ ته په قرآن کریم کې خبر راکړی چې عیسی عليه السلام يو پيغمبر و چې الله تعالى ورته ډېرې معجزې ورکړې وې، او هغه يې د دې لپاره ليږلی و چې خپل قوم يوازي د الله تعالى عبادت کولو ته دعوت کړي، هغه ذات چې شریک نه لري، او الله تعالى بيان کړی چې عیسی عليه السلام هيڅکله له خلکو نه و غوښتلی چې د هغه عبادت وکړي، بلکې هغه پخپله د خپل خالق عبادت کاوه، نو که ته غواړې په

ريښتيا سره په عيسى عليه السلام باور ولری، کوم چې الله تعالى يې خوښوي، نو ته بايد اسلام کې داخل شى.

الله تعالى موږ ته په قرآن کریم کې ويلي چې عيسى عليه السلام خپل قوم ته امر کړی چې يوازې د الله تعالى عبادت وکړي او هغوى يې له شرک څخه ډارولي او منع کړي وو.

ايا دا د يو عقلمند انسان لپاره منطقي ده چې د ځان په څير د يو مخلوق عبادت وکړي، چې وړى او تږى کېږي او د ځان څخه د مرگ يا زيان مخه نشي نيولى؟! اى انسانه! ته څنگه کولى شي، چې د عيسى زوى د مريم عبادت وکړي، هغه يو انسان و چې خوراک او څښاک يې کاوه، او د عبادت او لمونځ له لارې خپل خالق ته يې رجوع کوله؟! ايا عقل د دې تصور کولى شي چې يو معبود خپل ځان لپاره عبادت او لمونځ وکړي؟! ايا الله تعالى هغه ذات نه دی چې د عظمت ځانگړتيا لري، هغه ذات چې په خپل کمال کې بې سارى، او له هر ډول شباهت يا برابرۍ څخه منزّه دی، او په کایناتو کې چې هر څه دي د هغه د قدرت او واک لاندې دي؟ دا څنگه ممکن ده چې د آسمانونو او ځمکې خالق له خپل جلال څخه تنازل وکړي، او د يو ماشوم په څېر وزېږېږي، او بيا خپل ځان خپلو مخلوقاتو ته وسپاري تر څو هغوى يې په صليب باندې وځړوي؟ هغه څوک چې مصلوبېږي او وژل کېږي، هغه فنا کېدونکى بشر دی؛ خو خالق هغه ژوندی ذات دی چې نه مري، هغه قیوم ذات دی چې نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، ايا د هغه ذات د کمال عظمت او جلال له مخې، هغه ته دا نه ښايي چې له داسې څيزونو څخه پاک او منزّه وي؟

الله جل جلاله په قرآن کریم کې موږ ته خبر راکړی چې ټول پیغمبران د یوې رسالې د دعوت لپاره راغلي و، چې اصلي موخه یې خپل قومونه یوازې د الله تعالیٰ عبادت کولو ته بلل و، هغه ذات چې هېڅ شریک نه لري، خو د وخت په تېرېدلو سره، ځینو کسانو دا تل پاتې رساله تحریف کړه، او د توحید هغه وړانګې یې لمنځه یوړې، نو الله تعالیٰ آخری رسول محمد ﷺ را ولېږه، او هغه باندې یې قرآن کریم نازل کړ، تر څو د رسالت توحید تجدید کړي چې د هغه نه مخکې ټولو پیغمبرانو راوړي و.

پایله کې، ای انسانه تا ته وایم:

اسلام د عقل او فطرت دین دی، دا هغه یواځینی دین دی چې د عظیم خالق له خوا د بشریت لپاره مقرر شوی دی؛ نو هر عاقل انسان ته لازم دی چې بیرته وکړي ترڅو په اسلام کې داخل شي، دا چې ایمان راوړي چې الله تعالیٰ یې معبود، او اسلام یې دین، او محمد صلی الله علیه وسلم یې پیغمبر دی، او دا داسې یو کار دی چې انسان لپاره پکې هېڅ اختیار نه شته؛ ځکه چې د قیامت په ورځ به الله تعالیٰ د هر چا څخه د هغه څه په اړه وپوښتي چې رسولانو ته یې ځواب ورکړی و؛ که چېرې مومن وي، نو د هغه لپاره به ستره او عظیمه کامیابي وي، او که چېرې کافر وي، نو د هغه لپاره ښکاره زیان او تلوان دی.

که چېرې ته د دنیا په ریښتیني خوشحالی او د آخرت د نجات لټوونکی یې، نو پوه شه چې ستا په ژوند کې تر ټولو لویه او ګټوره پریکړه دا ده چې اسلام ومنې. د دې کار لپاره

ته باید د زړه له تله دغه دوي کلیمې ووايي: "أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله"،

ژباړه: "زه گواه یم چې له الله پرته بل هېڅ معبود نشته، او گواه یم چې محمد (صلی الله علیه وسلم) د الله استازی دی"، بیا خپل دین زده کړه او د دوو شهادتینو د غوښتنو (مقضیاتو) سره سم عمل وکړه، کوم چې پر الله او د هغه پر رسول ایمان راوړل، او د اسلام د ارکانو پابند پاتې کېدل دي.

همدا اوس یې ووايه، او مه بې زړه کېږه؛ ځکه چې مرګ ناڅاپه راتلای شي، نو داسې مهمه پرېکړه مه ځنډوه، شیطان ته دا فرصت مه ورکوه چې تا له خیر کار څخه منع کړي، زړور اوسه، او درنا او لارښوونې په لور خپله لاره پیل کړه. همدا اوس خپله پرېکړه وکړه، او د اطمینان او رضایت څخه ډک نوی ژوند پیل کړه.

"أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله"

دا کتاب د وجود او خلقت په اړه پوښتنې خبرې، او په عقلي توګه د یو حکیم او کامل خالق شتون ثابتوي، دا څرګندوي چه د ژوند مقصد یوازې د الله تعالی عبادت دی، او دا چې اسلام یوازینی حق او خوندي شوی دین دی، او همدارنګه د الله په رسول؛ محمد (صلی الله علیه وسلم) ایمان او د هغه د تعلیماتو پیروی ته بلنه، او د شرک په اړه خبرداری ورکوي، او په آخرت کې د حساب او اجر په ورکول کېدو ټینګار کوي

